

ABONNEMENTS
Indochine Union postale
Us an... 8500 Us an... 10500
Six mois... 500 Six mois... 600

Annonces Légales
0530 la ligne de 6 points sur justification
de 10 caractères quelle que soit la page
Annonces Commerciales
On traite à forfait

Dông-Pháp Thời-Báo

NĂM THỨ HAI SỐ 283
Ngày thứ sáu
1° Mai 1925

Tổng-lý: NGUYỄN-KIM-ĐÌNH
Chủ-bút: NAM-KHƯU

Le Courrier Indochinois

東法時報

MỘT THẪN XUẤT BẢN 3 LẦN, NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

GIÁ BÁN

Trong nước Ngoại nước
Một năm... 8500 Một năm... 10500
Năm năm... 500 Năm năm... 600

BAO QUẢN

71, đường Mac Mahon, 71

SAIGON

Điện thoại (Telephone)
84324

DEPOT LEGAL
M. NGUYỄN-KIM-ĐÌNH
Hao báo và việc buôn bán hay là việc gì
xin đương nghị trước.

CUỘC TUYỂN-CỬ' NGHỊ-VIÊN THÀNH PHỐ SAIGON Ngày 3 Mai 1925

Trần-quang-Nghiêm, Thương-nghiep chủ, Chủ-hội
Nam-ky Công-thương hội, Phó Chủ-hội Khuyển-học Nam-ky.

Nguyễn-kim-Dinh, cựu Hội-dồng Thành-phố, Tổng-lý
nhất trình Đông-Pháp Thời-Báo, Phó Chủ-hội Khuyển-học Namky.

Nguyễn-tân-Văn, Thị đầu Huyện, Thơ-ký Soái-phủ Namky
từ chức, Nghiệp-chủ.

TỜ TRẦN TÂM SỰ

Quý đồng-bang,
Theo lẽ thường mỗi lần có
cuộc tuyển-cử, những người
ra tranh-cử hay khoe tài, khoe
dức và hứa hươu hươu sẽ làm
việc kia việc nọ.
Anh em chúng tôi đây thoát
ngoài cái thường tình đó, không
khoe tài, khoe đức, và không
hứa hươu hươu, chỉ hứa với lòng,
bề việc nào lợi dân ích nước
thì đem đương ra mà làm cho
khỏi hổ với lương tâm thì thôi.
Xét vì tài đức và lòng công ích
của anh em chúng tôi đây cũng
là dân trong đất nước, cần ơn
bà ông trên đất lập ra một tập
đang trọng đại 3 ông từ nhà
bàng Nations. Cuộc lập tập
đang này với ông Trần-quang-
Nghiêm đứng ra rủ rê anh
em, còn ông Huyền Văn trong
lúc ấy còn làm việc nhà-
nước mà cũng dám cho tiền và
đi dự tiệc. Nhờ có lòng công
chúng hiệp với bà ông Hội-

đồng quân, hạt nên mới ph-
nội Thương-khẩu.
Sau lại các ông trí thức tỉnh
muốn xuất bản tờ báo Echo-
Annamite lại, cho có một cái cơ
quan để thay mặt đối lời công
chúng, hầu tỏ về sự lợi dân ích-
nước cho thấu tai bên chánh-
quốc, thì từ và ông Trần-
quang-Nghiêm đi Lạc-tĩnh với
ông Long tiến dân cho ông này
ông nọ. Nói cho phải, đồng-bào
trong Lạc-châu cũng sốt sắn
lắm, nghe anh em chúng tôi
phân trần lợi-hại thì hiểu liền,
hứa liền, song bữa lỡ miệng mà
thời, nên khi trở về, ông Long
thì chỉ bằng thì-thức cũng anh
em chúng tôi khuyên ông vững
lòng, nói ra phải gia lý, kể ít
người nhiều, kể công người cha,
mỗi tháng chung đầu lại, phần
ông Nghiêm lo việc tiền bạc,
phần tôi thì rửa đem về nhà in
giấy, sắp đặt giùm mọi việc,
lớp lo mướn người mua, lớp lo
kiếm lời rao, sau lại tôi bảo
lành cho xuất bản hàng ngày.
Nhờ anh em nhiều người nên tờ báo
Echo Annamite ngày nay mới
đứng vững.
Tưởng bao nhiêu đó, anh em
cũng đủ biết lòng công ích của
chúng tôi đối với xã-hội là

Ngõ cùng qui đông-bang ở thành-phố Saigon

Vận hội 4 nam có một lần, đông-bang hãy
ràng mà làm cho tròn bổn phận công-dân, nghĩa
là phải chịu khó đèn Xà-tây lấy giấy bỏ - thăm
của mình và đèn ngày 3 Mai cũng phải chịu khó
đèn dinh Xà-tây mà bỏ thăm. Đều cần nhất là
tự mình lựa lấy người mà cử, lòng dạ lòng,
đừng để kẻ háo danh dụng tiên phi-nghĩa đắc
mình vào đảng tội lỗi.

Bổn-quản.

THÀNH PHỐ SAIGON

Cuộc tuyển-cử Nghị viên thành phố
Ngày mồng ba tháng năm Langsa
năm 1925

LỜI RAO

CHO NHỮNG NGƯỜI CÓ ĐỪNG SỞ
TUYỂN CỬ NGHỊ-VIÊN ANNAM
ĐANG RỒ

Danh-bài tuyển cử này để tại phòng
nhị dinh quan Đốc lý thành phố Sai-
gon; những người có đưng sở tuyển-
cử đến lãnh giấy ấy phải trình giấy
vì bằng tánh danh của mình.
Nhưng người có đưng sở tuyển-cử
đưng đến hỏi danh bài ấy tại phòng

nhị dinh Quan Đốc lý mỗi ngày (trừ
ngày chúa nhật), sớm mai: từ tám giờ
đến mười hai giờ; chiều: từ ba giờ tới
bảy giờ, - còn bữa trưa nghỉ nhắm
ngày hai mươi sáu tháng tư Langsa
này, thì từ tám giờ tới mười hai giờ
trưa.
Những danh bài tuyển-cử mà chưa
kịp lãnh ra trước ngày mồng ba tháng
năm Langsa năm 1925, thì sẽ ở tại
phòng bổ thám đưng phát cho những
người có quyền tuyển-cử đưng tên
trong ấy từ lúc mở cuộc bỏ thăm cho
tới khi mãn cuộc.

Saigon, le 20 Avril 1925.

Quan Đốc lý Công-dồng

Thành phố

E. EUTROPE

Phong trào duy tân

Thiệt tưởng cầm cây viết mà chép
những chuyện xấu của đám thanh
niên thì ầu là phải phi năm bảy ngày
cộng công chưa đi được lấy làm đã,
cứ sự thật thì, còn đâu xấu thì tại
hồ như hầu hết đám thanh niên đã
chỉ, nhưng đám thanh niên đã
nhiều vào trong óc một cách rất
nên sâu thẳm; mà nếu có ai đem
câu chuyện ấy ra kể bầy cho họ
nơi chân, người có thể ghen hi vọng
một trẻ mới cập sách vào trường
tốt bắt đầu rồi đã thấy nhiều cái
quang xấu của đám thanh niên
mặt mà bắt chước theo, thì như
những lúc ra trò lâu, những lần
lên đài quán, mỗi mỗi đều có sự
quyển dử dử mà xem ra thì có làm
hết đã không trông trước ngăm
sau lại còn lấy dử làm tự đắc,
hiếu hỷ ra mặt kể rằng đời, còn
ngoài ra phong hóa suy đồi, luân
thường nghiêm chỉnh, nào có ai biết
đến mà chỉ. Chúng ta quên đi đến trẻ
thiếu niên, thậm chí cho đến người
đi ra mặt - cả nhóm ông - vợ
con dử dử rồi rồi xanh mướt, mà
còn chưa có cái trách vụ mình đối
với đời là sao, cái phận sự mình
đối công trẻ em ra thế nào, ngày
quần chúng cho họ được ăn no
mặt ấm, vui lòng phở phở, khi
đọc xong hồng mạt, lúc dạo cảnh giới
khuyết, và những cái hay đi lại
truyền nhiễm ần ần như bệnh dịch,
không sao ngăn ngừa kịp, tr-
ớc từ nơi thành thị lớn mà lan khắp
đến ngõ hẻm hẻo lánh, rồi sau
xem ra như khắp cả và quốc dân
đều ngất ngưởng mắc phải ít nhiều,
nên không có phương thuốc hay để
bỏ cứu thì tưởng rất là nguy đến
cho cái hậu vận tương lai của nước
nhà ta vậy. Nói thế chắc có người
bảo là nói vu, nhưng ta cứ một là
thông thường mà nói, cho hay là
một không ai tự nhận là đúng, chứ
bỏ trong các sao ai ai cũng nhìn
nhận rằng bao nhiêu cái tệ thuyết
đấy không chỉ với cái xã hội của
đám thanh niên ta ngày nay vậy.
Chúng ta chỉ cho ta, xin lấy một
số người ở Saigon đây mà bàn thì
càng rõ cho ta đem ra làm minh
cương ở từ trong nhà ra ngoài
đường, từ người lớn đến trẻ em,
hết có dịp gặp gỡ thì chỉ đem
câu chuyện phiếm mà bàn, nên
là có này xinh đẹp, nào là câu họ
bình bạo, là tranh đèn sau, chẳng

KHEN CHÊ

Hèn tại người ta hằng ngày đưa lại
biết bao nhiêu những tiếng khen, chê,
nếu người nào tâm chí không nhất
định, thì những tiếng khen, chê ấy khác
nhau như một làn sóng, nó làm cho
rúng động cả tâm can, thay đổi cả
chứ nghĩa, chuyển đi cả mục đích, mà
làn sóng khi thì đưa đi, khi thì đưa lại
không lấy gì làm nhất định, người ta
mà bằng ở tiếng khen, chê, thì khác
nhau như chiếc thuyền không lái, lênh
dênh giữa dòng, không biết đâu là bờ
là bến vậy.
Một người được cả dư luận xã hội
đều khen, người ấy chưa chắc đã là
hay; một người bị cả dư luận xã hội
đều chê, người ấy chưa chắc đã là dở,
vì sự khen chê của người đời phần
nhiều không phải tự trong lòng mà là
ở ngoài miệng; không phải do ở
mình mà là theo ở người, không phải
do con mắt tinh đời để phân đoán
người mà chỉ là tùy bả trực giác,
thấy nhiều người khen thì cũng bắt
chước khen; thấy nhiều người chê thì
cũng bắt chước chê, ta thường thấy
nhiều người đang được xã hội khen,
rồi bỗng bị xã hội chê, đang bị xã hội
chê, rồi lại được xã hội khen, vậy thì
khen ngày nay biết đâu không phải chê
ngày sau; chê ngày nay biết đâu không
phải khen ngày sau; khen khen chê
chê, nghe đã nhàm cả tai mà lại chán
cả lòng nữa.
Sự khen chê có khi lại vì đảng phái
hay vì cá nhân, như cùng một đảng
phái thì khen; khác đảng phái thì chê;
hợp với ý kiến mình thì khen; khác
với ý kiến mình thì chê, chê khen là
do tâm lòng thiên-lệch, chứ không
phải do công tâm, đã không do công
tâm thì những tiếng khen chê nào công
bằng thế nào được.
Vậy người ta ở đời, đối với những
tiếng khen chê có đáng quan tâm
không? Nếu khen chê quá nhiều đến
đáng thì tức là dư luận thường phật
của người đời, người ta làm việc gì
phải, việc gì hay, thì khen để mạnh
miễn thêm vào; người ta làm việc gì
dở, việc gì sai, thì chê để hối
hận mà sửa đổi lại, khen là thấy,
chê cũng là thấy, còn gì bỏ lách
bằng! Nhưng như trên kia đã nói,
khen chê không phải định bình
thi khen ta chưa chắc đã làm cho ta
mừng, chê ta chưa chắc đã làm cho ta
sự; đáng khen đó mà cái khen phớt
lơ trong; có khi ta biết trước rằng
làm việc ấy thì sẽ bị cả xã hội chê,
mà ta cũng cứ làm; hay làm việc ấy
thì sẽ được cả xã hội khen, mà ta
cũng không thêm làm; vì ta làm việc
gì cứ lấy lương tâm ta không hổ thẹn, thì
xã hội hoặc vì không hiểu tâm sự,
không hiểu chủ nghĩa, không hiểu
mục đích của ta mà chê ta, hay vì
nghe lời với ý kiến của người mà
người chê, ta cũng vẫn vui lòng, ta
không chút sợ sệt, vì ta đã tin chắc
rằng cái phần thưởng khen chê đáng
kể sau này sẽ đủ phần cho ta, ta cứ
việc vững lòng mà đi tới mục đích của
ta, và những kẻ đơng tục chê ta, chỉ
là làm thêm giá trị cho ta, vì như
hư tưởng của ta muốn được, ở trong
những cương diện nguy nan, lâu dài
đẹp đẽ, nhưng anh chàng thấp lùn kia
không dám thấy, thì chê là một bức
tường vô không, vậy thì lời chê không
đáng giận mà lại đáng cười, và biết đâu
xó tới không có một con mắt sáng nhìn
mình, trong bọn chê mình không có
một người khen mình, thì cái tiếng
khen ấy có giá trị biết là dường nào!
Còn như nếu nay ta tự tại theo cái
tuyệt - ở đời chịu đời, vì chịu đời
mà đến nghịch cả với lương-tâm cũng
có làm, thì đâu biết tiếng được đời
khen tiệt, song cái tiếng khen đó là
giá, mà tiếng chê sẽ lưu truyền về sau.
Vả trong đám đua đòi khen mình có
một người biết mà chê mình, thì cái
tiếng chê đó đau đớn biết bao! Cho đến
người chịu khen chê không nên vì tiếng
khen chê mà quan tâm mà là người
trước khi khen ai chê ai cũng
phải tự hỏi mình xem lời khen chê đó
có đích đáng không? Hay giữ sẽ hại lợi
khen chê, thì tiếng khen chê mới anh
hàng với đời vậy.

NAM-KHƯU.

???

Đông-bang trong Thành
phố, có biết nam nọ có
một người dờn-bà bán
ngoài chợ Saigon bị
người Tây cai chợ đánh
chỉ từ, rồi nhờ ai đỡ
đương ra bình việc
chàng?

TIN CHÓT

Bản-báo có huy rằng ông
HUYỀN-CÔNG PHAT ĐOC-
học trưởng tư, Nghị-viên Thâm-
m ra tranh cử chức Nghị-viên
Thành-phố kỳ này.

Công van lực lực

CẤP BANG
M. Nguyễn Văn Phẩm, có bằng sư-
học Pháp-Việt được cấp bằng chức
giáo-tập thì sai bản bộ và đi di tổng
quyền quan t. hồ t. văn t. văn t.
M. Nguyễn Văn Phẩm và Ng. Văn
Hương, Giáo-tập thì sai bản bộ dạy tại
trường Cholon, được cấp bằng chức
giáo-tập hạng tám.
C. Nguyễn Thị Thơm, nữ giáo viên
hạng 10, lấy tại tỉnh Gò Công, được cấp
bằng chức nữ giáo viên hạng tám.
TU CHỨC
M. Trương Văn Kỳ, Thông ngôn bản
bộ ở Tòa thành, vì có đơn xin nên
đã được t. chức.
NGHỊ PHÉP
M. Lê Văn Phát, Đốc phủ sứ, trước
đã được phép nghỉ ba tháng, nay đã
mãn hạn, lại được nghỉ thêm ba tháng
nữa, kể từ ngày 16 Avril 1925.
BAN KHEN
M. Trần Văn Sở, Contrôleur số 1 in-
migration mới được ban khen và sự
cán đảm của ông trong lúc bắt kẻ ăn
trộm tại sở ấy.

Cuộc vui mà có ích

Hội Thể-thảo Gò Vấp kêu là Société
Sportive Gò Vấp Sport có rước ban
hát bộ Annam của ông Phó Trọng đến
tại rạp « Lạc-xuân-Đài » Gò Vấp hát
hai đêm: Thứ bảy và chúa nhật 2 và 3
Mai 1925, đưng thu tiền mà xây
trường võ thuật chánh của hội.
Đêm thứ bảy hát sáng đêm 2 vocal:
1. Hông môn hiệp yến
2. Phụng-Kiều Lý Đàng (lớp
Phụng-Kiều gặp Lý-Đàng nơi nhà H-
Phát).
Đêm chúa nhật
Tôn sư Dường tôn Bảo
Vậy nên tôi là người trong hội xin
kính mời bà tánh hay sẵn lòng hảo
tâm đem ấy đến trước là xem hát và
sau giúp cho hội được vĩnh viễn.
Nay Kính
Nguyễn-thanh Chá,
Employé au Magasin des Menageries
Finistère Saigon

Ngày 3 Mai 1925 tới đây sẽ mở cuộc

Ay cũng chắc giành với Chelsea, nhưng mà Arsenal thì lạ lẫm, Donal thì can đảm hơn hẳn, cũng lắm, chơi không dễ gì. Bê da và lợi đoàn trước đó nó cũng như vậy không thì coi chơi, đáng đi coi.

VIFN HOÀ

1 | mət tɪj nɪt mə nɪ stɒt tɒk. ʃi ðə

Nay tên Luồng tròn rỏi tình con đang
bắt nó.

Những

Đồ hộp hiệu

CASSEGRAIN

đều

NGON

Thượng hạng

L. JACQUE et Cie

CÓ TRÙ' BÁN

(Sau và tiếp theo)

